

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bartha Miklós szózata.

Pécs, 1900. október 3.

Politikai irodalmunk aranytollu harcosa, **Bartha Miklós**, megmutatta vasárnap Gyöngyösön, hol Visontai Soma beszámoló képviselő kíséretében jelent meg, hogy nemcsak az írásnak, de az előszónak is mestere, tartván a nagy számmal egybegyűlt választó közönség előtt olyan beszédet, a mely ragyogó nyelvezeténél, remek szerkezeténél és a dolgok mélyéig hatoló s mégis egyszerű, világos fejtegetéseivel fogva méltán tekinthető a függetlenségi eszmékért bevülő hazafiak evangéliumának.

Halálos vétek lenne, ha ezt a szót meg nem hallanák a nemzet minden rétegében s ismételten hallva és olvasva, annak igazságait be nem vésnék lelkükbe letörölhetetlenül. Kötelességünknek tartjuk ezért ezt a gyönyörű beszédet, legalább ama részében, amely a függetlenségi párt jövő feladataival foglalkozik, olvasóinkkal megismertetni a következőkben:

Közjogi feladatunk — ugymond Bartha Miklós — az új korszakban nem csökkent, hanem fokozódott. Szükségünk volt az új rendszerre, miként a katonának a fegyverre. Korrupt és erőszakos választások mellett győzedelmünknek még a lehetősége is ki volt zárva. Tiszta választások mellett a nemzet kézbe veheti saját sorsát. **Mi nem győztünk az új korszakkal, de fegyvert szereztünk, hogy győzhessünk.**

Földünk ütközőpont a keleti és nyugati áramlások hullámvetései alatt. A mely népen nem törnek meg ezek a hullámok, az a nép elsőpródik. A magyar nemzetet megtört. Innen van fennállásunk. Zsilip volt a nemzet, mely föltartóztatta a germán áramlást épp úgy, mint a mongol és mohamedán áramlást. Mikor azt mondjuk, hogy nemzetünk őre volt a nyugati civilizációnak, akkor megjelöltük e nemzet történelmi feladatát a művelt emberiség családfáján.

Megszűnt-e ez a feladat? Megszűnt-e a hegyek, a folyók, a völgyek, az éghajlatok és életföltételek, a szenvedések és a vágyak és mindaz, ami befolyással, hatással és képező tehetséggel van a népekre? Nem látjuk-e a szláv eszme lassu, következetes és félelmes kibontakozását a vi-

lágortörténet homályából? Mibenlétét talán senki sem tudna megállapítani. De van, él, fejlődik. Nyugtalanítja a nyugati felfogást, olykor reszket tőle a levegő; titokzatos és alaktalan meg. De az orosz írók lelki világánál merőben idegen hangok érintik füleinket. Megdöbbentő világnézeteket szemlélünk a családról, az Istenről, a hazáról, a társadalmi tagozásról, a munka természetéről. A tisztességnek, a kötelességnek, a becsületnek teljesen idegen izü fogalmaival találkozunk. Érezzük, hogy a szláv eszme új erkölcsi, új politikai, új gazdasági, szóval egy merőben új világrendet jelent. Ez az új világrend rohamra készül. Az összeütközés nem kikerülhető, miként nem elfojtható a Vezuv lávakitörése.

Mi pedig itt állunk az ütközés delelő-pontján. Állunk leszerelve, függve idegen érdekek vontató kötélén, egy szövetségben, melynek se erkölcsi, se reális haszna ki nem mutatható; a bécsi felfogásnak azon százados nyüge alatt, hogy hazánk csak kísérletező terület az osztrák érdekek gyarmatosító szándékai részére.

Mutassatok az ismert világban politikailag konszolidált és magát szabadnak mondó nemzetet, mely nem maga kezeli külügyeit, nem saját érdekei szerint képviselteti magát, nem önállólag köt szerződéseket. Mutassatok nemzetet, melynek védereje nem az övé, hadserege nem az ő nyelvét beszéli s egész lelkéből nem a nemzet kulturáját, alkotmányát, szabadságát, hatalmát, dicsőségét és nagy aspirációit oltalmazza, védi és istápolja?

Ahhoz, hogy egy nemzet történelmi feladatait betölthesse, szabad cselekvési képességre van szüksége. Megkötött kézzel és azzal a lenyűgözött hittel, hogy nem vagyunk elég felnőttek sorsunk igazgatására, képtelenek vagyunk a nemzet izmaiban és hagyományaiban rejlő erők kibányászására. Önállóság nélkül nem hivatjuk életre a nemzetben szunyadó katonai képességeket és nem fektethetjük a nemzeti ipar kifejlesztése által gazdasági életünket olyan széles alapokra, a melyen a nagyhatalmi állás igényei elterülnek. Fejtetőre állított politika azt követelni hazánktól, hogy **hozza meg a nagyhatalmi állással járó áldozatokat s ugyan-**

akkor megfosztani e hazát azon politikai, katonai és vagyoni erőforrások megnyitásától, a melyekből ezek az áldozatok fedezhetőek lennének. Erősödésre van szükségünk minden irányban. El kell tehát távolítani azokat a közjogi és gazdasági gátakat, melyek az erősödést hátráltatják.

Nem az idealizmusnak szappanbuborékos politikája ez, hanem az életrevalóságnak és a Mohácsnál megszakadt történelmi fonálszal főlvetelének politikája. Urai akarunk lenni sorsunknak az uralkodóház magyar vezetése alatt. Hát ez ábránd? A terhekhez akarjuk fokozni vagyoni erőnket. S ez elérhetetlen volna? És veszítenénk-e a művelt népek rokonszenvéből, ha látnák, hogy elszánt kitarással gyűjtjük az erőt azon föladatok teljesítésére, melyek ránk, mint öncólu nemzetre várnak a világmozgató eszmék és törekvések áramlásainál és összeütközéseivel?

Ausztria egysége bomladozik. Az alkotmányos kezelés lehetősége kétségessé vált ott. A fajok szenvedélyes mérközésének esélyei nem kiszámíthatók az erők egyenletessége miatt. A szenvedélyek lecsillapulására kevés a kilátás. Akár akarjuk, akár nem: **alaptörvényünk garanciális pontjai előbb-utóbb rákényszerítik nemzetünket a fennálló közjogi rend megváltoztatására.** Sohasem volt nagyobb szükség a közjogi önállásra. Ha eddig nem lett volna, e pillanatban csakugyan teremteni kellene oly pártot, mely feltékenyen örökdi a függetlenségi eszme mellett.

Minket a reménynek és megfontolásnak az a csillaga vezet, hogy **nemzetünk elszámolása Ausztriával nemsokára be fog következni** és akkor ismétlődni fog az az eset, midőn a közös bérlet megszűnése után az elszámolásnál az egyik bérlőtárs így szólott: „Írj föl a leltárba még egy szamarat is.” — „Mért írjak föl szamarat, mikor nem is volt szamarunk?” — „Csak ird oda, mert a szamar én voltam, mikor veled közösséget folytattam.”

Arra, hogy a függetlenségi eszméknek nem testvérharcban utazó, hanem komoly és igaz hivei gyarapodjanak, nyujt ugyan fegyvert az új rendszer, de nem adja a nemzet kezébe az összes fegyvernemekből álló teljes fölszerelést a minden

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frofir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a **BÉKA**-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

vonalon való győzelem kivívására. E föl-szerelés megszerzése képezi pártunk aktuális feladatát.

Szélesebb alapra kell fektetni az alkotmányt és meg kell szaporítani a gazdasági munka tényezőit. Tehát *választási jogot kell követelnünk minden nagykorú, önjogu, magyarul írni és olvasni tudó, adót fizető honpolgár részére és szakadatlanul kell követelnünk a külön vámterület berendezését.* Mert új és friss elemekkel kell mozgásba hozni azt az álló vizet, melynek medencéjét ötven év előtt ásták. *A liberális Magyarország az összes művelt nemzetek között a legreakcionáriusabb a választási jog megadásánál.* Minden nemzet tulajdonosa a mi állapotunkat. Ami nálunk van, az már nem is cenzus, hanem osztálykiváltság.

Gazdasági életünk pedig nemcsak kóros, de valóban szegényes. Nem mihasználna-e egy olyan nemzet, mely a saját emberségéből még ruházkodni sem képes? Ha van posztunk, nincs béléstünk; ha ez van, nincs cérnánk; ha ez van, nincs gombunk; ha ez van, nincs tűnk, a mivel megvarrjuk. Csigázunk a földet, a jó, az édes, a hálás, a viharjárta drága anyaföldet, bölcsőnk és koporsónk fájának termelőségét, szenvedéseinknek és örömeinknek hűséges tanuját, ezt a mi védőnk, éltetőnk, vigasztalónkat, reményünket s az elcsigázott földnek terményeit osztrák rongygyal cseréljük föl, amely nem termékenyít, nem adja vissza földünknek az elhasznált erőt, nem emeli kulturánkat, hanem csak arra való, hogy szétfoszolja testünkön, s ha csatai majd a szemétdombra kerülnek, ott is arra emlékeztessen, hogy határmaradásunkban és élehetetlenségünkben kifosztott és kigunyolt adófizetői vagyunk a hencegő osztrák iparnak.

Ez a helyzet nem tűrhető. Nem akarunk még jobban elszegényedni, nem aka-

runk kivándorolni, megszökni drága szép hazánkba, nem akarjuk, hogy rongyban, éhségben, nyomorban vesszünk el, szármagat sem keltve, cudarul, piszkosan, miként egy kóbor kutya, legyek és férgek marta lékaként. Élni akarunk! Azzal a becsületes szándékkal, hogy jogban, vagyonban többet hagyjunk utódainkra, mint a mennyit őseinktől örököltünk. Megöszültem annak az eszmének szolgálatában, melyről beszéltem. Mérlegelem a munkát, mérlegelem a jutalmat. A munka több volt. Mindegy. Ha előlről kezdhetném, megint így folytatnám. Akartok megjutalmazni? Hát hagyjátok meg azt a reményemet, hogy *Magyarország gazdag, szabad, független ország lesz!*

Hirek.

Pécs, 1900, október 3.

Nehéz az élet.

— Egy fűzfaposta emlékeiből. —

A kiadómát a napokban azzal a hírrel örvendeztettem meg, hogy elhozom hozzá összes költeményeimet, hogy azokat sajtó alá rendezze.

Mi sem természetesebb tehát, hogy kiadóm erre a — mint ő némi túlzással mondaná — vészhirre eltorlaszolta az összes ajtókat és kiadta a rendeletet, hogy az esetben ha valahol a látóhatáron feltűnnék, a kezi fecskendő minden eshetőségre készen álljon.

A kik engem nem ösmernek, ezeket olvasván persze azt hiszik, hogy talán visszaírtam ezektől az erélyes intézkedésektől. Szó sincs róla! Ösmerősem jól tudják rólam, hogy én a kitartás embere vagyok és egy rongyos kézfecskendővel mindig képes vagyok farkasszemem nézni.

Hogy kiadómát lovagias érzületemről biztosíthassam, elküldöttem hozzá egy parlamentairt azzal az üzenettel, hogy ha engem magához szépszerével beereszt, hajlandó vagyok vele a legmesszebbmenő engedékenységgel tárgyalni. A parlamentair feldagadt arccal jött vissza és azzal fenyegetett, hogy fájdalomdíjért be fog perelni. Ezt a körül-

az egyszerű magyarázata, hogy bármily ügyesen tudott is kacérkodni azokkal a torzonborz német generálisokkal, mégis csak magyar nő volt és szíve jobban húzott az ő véreihez, mint az idegenekhez.

Lelkére kötötte tehát a társulat összes tagjainak, hogy Ujhelyben azt kell mondani minden halandónak, aki utána kérdezősköd-nék, hogy a hosszú uton visszafelé menet meghűlt és gyengélkedik, de más, vagy harmadnapra megjön.

Hogy pedig miért nem ment a társulattal, azt csak a direktora tudta. A társulat tagjai csakugyan gyengélkedőnek hitték.

Szép Szabóné, amint a társulat távozott Miskolcra, rögtön kocsit fogadott és hajtattott szélsebességgel M.-Kövesdre. Ott találta Klapkát és számos törzstiszt barátját, az ő ismerőseit.

Azt talán felesleges elbeszelnünk, mily nehezen juthatott be a magyar előőrskön keresztül a főhadiszállásig; annyit azonban mégis megemlítenek, hogy éjjel érkezett szekereivel — elbeszélése szerint — az első őrszem-hez s mivel a kocsis eszeveszett sebességgel hajtott a magyar tábor elé, az őrszem előtt pedig mintegy 80 lépésnyire az utnak egy kis kanyarulata volt, a kocsinak is arra kellett haladnia.

A közeledők a zörgéstől nem hallották az »állj, ki vagy?« kiáltást, nem álltak meg. Erre hatalmas dördülés után az őrszem puska-golyója Szabóné feje mellett fűtyült el. Most előretört a második őrszem is és még egy

ményt előre nem látható kiadások címén mindjárt be is jegyeztem költségvetésembe.

Egy másik stafétát mint honolului követet sikerült hozzá becsempészniem, a kinek erősen a lelkére kötöttem, hogy előleg dolgában száz forintot alul ne adja.

A honolului követ válaszképpen levelet kapott, a melyben egy pár ajánló sor van a főkapitányhoz intézve, hogy nekem minden nehézség nélkül kényszerlevelet adjon egy boldogabb házába.

Erre a halatlan sértésre egy harmadik stafétát küldöttem a kiadóhoz, de alighogy a staféta betette a lábát az ajtóba, nem sokára legnagyobb meglepetésemre szabályos felkőr alakban kirepült az ablakon.

Most már elérkezettnek láttam az időt hogy magam lépjek a tett mezejére.

Mint »fátyolos hölgy« léptem be kiadóm szobájába.

A kiadóm udvariasan és gyanútlanul mutatott nekem helyet.

— Kit tetszik keresni?

— Paty du Clam urat.

— Ő most nincs itt. Elment egy hivatalos sör vegyelemzéshez. Talán szolgálhatné én valamivel?

— Ő igen. Egy póéta összes verseiről van szó. Ezeket a verseket ön adja ki és ő lesz szíves nekem előlegül adni ötven forintot.

Kiadóm mélyen megrendülve a szememből nézett, aztán kijelentvén, hogy az ilyen verseskönyvek a kiadása sok kiadással jár habozás nélkül kiadta az utamat.

E—n.

Naptár 1900. október 4-én

Naptár: csütörtök, okt. 4. — Róm. kat. Ferenc. — Prot.: Ferenc. — Görög-kel. (szept. 21. Kondrát. — Zsidó: Tischri 11. — Nap két 6 óra 6 per. kor, nyugszik 5 óra 31 per. kor. — Hold két délutá 2 óra 50 per. kor; nyugszik éjjel 12 óra 22 per. kor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intéz. jelzése szerint: nyugaton csapadék, zivatar és hűsülés várható.

Ellenőrzési szemle a Fejérváry-laktanyában 8 órakor.

Színház: »Dolovai nábob leánya«, színmű.

(**A király nevenapja.**) Holnap (csütörtökön) asszisi szent Ferenc napján, a királyunk nevenapját. Holnap 9 órakor zené-

dördülés, mire az egyik ló fejbe találva az őrszem golyójától, rögtön lefordult a rúd mellől.

Ezen kis intermezzo után hogy a kocsis egy lovával, kocsijával s a kocsiban ülővel az előrs parancsnokához szuronyok között sérték, ez is természetes, mert mint mondtam akkor bizony nem hittek még a komának sem.

De mert az előrs parancsnoka, Finá Dezső, a fess főhadnagy (Szabóné naplójezete szerint) néhány szóváltás után rögtön tisztában volt azzal, ki jött, miért jött, hová igyekszik, az előrs parancsnokságában ordináncknak rendelt két huszár kíséretével kocsis behajtatott egy lovával Mezőkövesdre főhadiszállásra a szép Szabónéval.

Finály főhadnagy egy kis predikációt tartott a két szemfüles honvédnek s megmagyarázta nekik, hogy mily drága portékat puffaltottak volna le, ha véletlenül nem a lován hanem a kocsin ülő találja az a fránya s tétben bujkáló golyó. De kivágták magukat vitézek azzal, hogy ők előirt kötelességük hiven cselekedtek. Tévedésbe hozta őket az utnak a kanyarulata, azt hiven, hogy az »a ki vagy?« kiáltás után flankenbewegungot akart csinálni a kocsis és menekülni óhajtott. — Azután, mikor az egész esemény Klapkának is tudomására jutott, káplárokka avanszíroztatta a kötelességű közvitézeket. Egyéb nem esett.

Hát hogy szép Szabóné Mezőkövesd Klapkának hiven teljesítette honleányi kötelességét, azt mindenki elgondolhatja.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcolatok az 1848/9-ik évi szabadságharc alatti magyar szini-világból.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: B. Alajos.
(Folytatás.)

És most legyünk következtetések. Szép Szabónékról, kinek a forradalom alatt a színpadon kívül is oly sok fontos és életbevágó szerep jutott osztályrészül, elmondjuk mindazt, amit erről a csodaasszonyról tudunk.

Vesszük ezt pedig a legautentikusabb forrásból, a mennyiben az 1866-ik évben nemcsak egy társulatnál pályáztunk, hanem mint afféle bátor honvédasszony e karcolatok íróját mint volt honvédet, bizalmas és kollégialis barátságával tisztelte meg, aki előtt ennek a még mindig érdekes asszonynak semmi titka nem volt.

Tehát, mint tudjuk, szép Szabóné meghozta a bérletpénzt Pázmány szinigazgatónak Miskolcra. A társulat felpakkolt szekerekre s mendegélt hegyen-völgyön, vizen, ment, ment magyar és német vonalokon keresztül Sátoralja-Ujhelyre. Szép Szabóné azonban nem ment velük, mert történt ez a dolog abban az emlékezetes, emberirtó 1849. évi hideg téli időben. Hogy pedig nem ment a társulattal, annak az

190
mise
renc
iskola
bani
roly
zett.
attas
— a
sunkb
vái
várm
jérvá
tartot
gyait
Torm
jegyz
lád.
Kálm
Samu
főszár
tiszi
elnök.
Ákos
birák
tárgya
perget
romne
vizállá
jeleni
viztart
tartó
24 óra
könyv
(várar
velői
ősi e
»Köz
ban. E
min, E
Herber
Csöme
Enge
mirda
Kocsis
két lo
szasie
távolé
nassék
utjana
ben, a
elmond
kövesd
történ
és fél
nerális
latal
a kérd
rektor
hogy
bevall
A
értesit
nyuak

mise lesz a székesegyházban Troll Paul. Ferenc vál. püspök pontifikálása mellett. Az iskolák növendékei 8 órakor hallgatnak a plebániatemplonokban ünnepi misét.

— **(Személyi hírek.)** Tormay Károly alispán ma reggel Mohácsról hazaérkezett. — Szilassy Gyula, stuttgarti követségi attasé — báró Fejérváry Imre főispán sógora — a főispán vendégeként pár nap óta városunkban időzik.

— **(Baranyavármegye állandó választmánya)** ma délelőtt tíz órakor a vármegyeháza közgyűlési termében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt ülést tartott, hogy a hétfői rendes közgyűlés tárgyait előkészítse. Az ülésen megjelentek: Tormay Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Mende Lajos dr. főorvos, Koszits Szilárd, Német Lipót, Hinka László, Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök, Ország Lajos, Mándy Samu dr. Madarász István, Gyenes Klétus főszámvevő, dr. Darázs Ödön, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jeszenszky Lajos, árvaszéki elnök, Simonffy János, Benkő Gyula, Koszits Ákos dr., Darócy Aladár dr., a járási főszolgabírók és a referens aljegyzők. Az ülés egyes tárgyak mellett hosszabb vita után gyorsan pergette le a tárgysorozatot, mindazáltal háromnegyed tizenkettőig eltartott.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: október hó 3-án reggel 6 órakor a tettyei viztartóban a víz 595 köbm. volt; az ellentartóban a víz 560 köbm. volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1030 köbméternek találtatott.

— **(A Pécsi Petőfi Kör)** saját könyvtára javára október hó 14-ik napján (vasárnap) a vigadó összes termeiben műkedvelői színelőadással és tánccal egybekötött őszi estélyt tart. Ez alkalommal színre kerül: „Köszö Jutka”. Énekes népszínmű 3 felvonásban. Enge Á. igazgató. Előadják: Laufer Ármán, B. Tóth Karolin asszony, Mosonics Etelka, Herbert Katica, Bálint Ferenc, Göál Zoltán, Csöme Károly, Bückler Gyula, Langh Mariska, Enge Ádám, Bajer Juliska, Mosonics Annuska,

Feidt Konrad, Szemes Mariska, Jén Annuska, Szentgyörgyi Ferenc, Rein Gyula. A zenét Korodi Károly zenekara szolgáltatja. Belépti-díj 1 korona, előre váltva 80 fillér. Állóhely 80 fillér, előre váltva 60 fillér. Jegyek előre válthatók: Erdős Alajos fodrász üzletében Irgalmas utca, özv. Cafilichné cukrászdájában Király-utca és a kör tagjainál. Kezdeté este 9 órakor. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Szerencsétlenség a tegnapi tűznél.)** Lapunk zárta után történt tegnap a szerencsétlenség a Lakits kaszánya egyik istállójának égése közben. Száger József egészségügyi szolga, volt tűzoltó ugyanis nagy buzgóságot tanusított az oltási munkálatok körül. Fenn volt a tetőn s mint kiképzett tűzoltó serényen munkálkodott. Egy óvatlan pillanatban aztán, a helyett, hogy a falra lépett volna, a hová tényleg akart lépni, félre lépett s lezuhant a magasból. Száger József eszméletlenül terült el a földön. Az esés következtében csonttörést szenvedett a szerencsétlen s néhány súlyosabb zúzódást. Állapotáról ma tegnap nyilatkozni az orvosok. A jobb sorsot érdemlő egészségügyi szolga a kórházban fekszik.

— **(Megölte a fiát.)** Tegnap este tíz óra tájt jelentették rendőrségünknek, hogy öreg Deák István, pécsi lakos, hátha lötte fiát, ifj. Deák Istvánt. Öreg Deák István Pécsen a Barátur-környékén lakik s vincellér Schults szállójában. Tegnap kiment feleségével és fiával a szállóba s ott össze is vezett valami felett a feleségével, a kit el is akart verni. Fia azonban az anyja pártján állt s nem engedte, hogy az apja gerombáskodjék, sőt tettelegességre is vetemedjék anyjával szemben. Ezen az ellenálláson aztán öreg Deák István annyira felbőszült, hogy beszaladt a pincébe s kihozta töltött fegyverét. A fiu látván ezt, futásnak eredt, de a bestia természetű apa nem kegyelmezett neki, hanem rálőtt s el is találta fiát, ki rögtön összeesett. Ifju Deák István most élet-halál közt fekszik a városi kórházban. A minden emberi érzésből kivetkőzött apát pedig letartóztatták s megindították ellene az eljárást.

— **(Ellenőrzési szemlék.)** Holnap (csütörtökön) reggel 8 órakor kezdődnek a honvéd tartalékosok ellenőrzési szemléi a Fe-

jérváry-laktanyában. Holnap a szigetkülvárosban lakó tartalékosok, pénteken a belvárosi, szombaton a budaikülvárosi és f. hó 8-án (hétfőn) a bányatelepi tartalékosok kötelesek jelentkezni.

— **(A pécsi telefon.)** Tulajdonképpen a telefon allamosítása címét kellett volna e hírünk elé írni, mert amit elmondani akarunk, az bizony addig, míg a pécsi telefon magántulajdon volt, nem igen fordult elő. — Minden ember — tudvalevőleg — akinek csak sejtelve van a telefon fogalmáról, kétségtelenül azt is tudja, hogy a telefonnak időkimelés és gyors értekezhetőség lenne a főcélja. Nos hát ilyesmi lenne a telefon hivatása, de nem nálunk. Mert hol beszélhetünk itt időkimelésről, midőn egy teljes félórán át nem lehet a központot megkapni s hol marad a gyors értekezés, ha az ilyen pompás költségű, fényes képű telefon-szekrény hirtelen megbogázik s a világot sem reagál a telefon-forgantyú működésére? S ez a két eset gyors időközökben éppen tegnap történt meg, midőn a lángnyelvek nyultak ég felé a Lakits laktanya istálló tetejéről. Pedig ilyenkor, mikor tűz van, bizony nem csekély szükség van a telefonra, sőt talán éppen ilyenkor kellene legjobban működnie, úgy a központnak, mint a telefonkészüléknek. — A két felemlített eset egyike különben a m. kir. honvéddapródiskolában történt, hol — miért tagadjuk? — lapunk egy a Lakits laktanyához kiküldött munkatársa kerek husz percig (s ebből nem lehet ám lealkudni!) csengetett a központnak, csak azért, hogy folyton a — honvédlaktanyát kapja meg, s dacára a töméntelen lecsengetéseknek, a központ mélyen hallgatott, mintha ott csupa alvó fakirok aludnák mély álmukat. — Innen aztán a szigeti őrtanyára ment szerencsét próbálni saját különünk, itt azonban az a falra akasztott telefon-szekrény című fényesség tagadta meg a szolgálatot s nem volt hatalom, mely szólásra bírhatta volna a csengetőt. — Ily

Nem is időzött ott sokáig. — Elmondta mindazt, amit Sátoralja-Ujhelyen megtudott. Kocsisának nem egy, de a meglőtt ló helyett két lovat is adtak s így hármassal fogaton visszasieltek Ujhelyre a társulat után, nehogy távolléte csakugyan feltűnjék és kérdőre vonassék. Hogy mily eredménye volt Szabóné utjának, azt Graca Szabadságharc történetében, a Tisza-vidéki csaták leírásában híven elmondja.

Szép Szabónék mig ezt az utat Mezőkövesdről Ujhelyre megtette, lássuk csak, mi történt Pázmány társulatával, a mely már egy és fél nap óta az állomásra megérkezett.

Rettentő felháborodással fogadta a generális ur a hirt, hogy szép Szabóné a társulattal meg nem érkezett.

Hol van hát, miért maradt el? ez volt a kérdések kérdése. A mire elsősorban a direktornak kellett megfelelnie.

Mit tehetett a szegény direktor, mint hogy nagyokat hazudott; mert ha őszintén bevallja, hogy ebben az órában Mezőkövesden

Klapkával és törzskarával mulat egy istenigazában, talán valamennyiüket direktorstól együtt nyársba huzatta volna.

Csak hogy a generális ur nem hitte ám a Pázmány uram beszédét. Mesének tartotta s nyomban rendeletet adott hadsegédének, hogy az egész színtársulat minden pereputtyostól együtt elötte azonnal megjelenjék.

A segédtsízt híven eljárta dolgában s az egész társulat félóra eltelté után a generális előszobájában várakozott, szorongva és elmélkedve a történések felett.

Pázmányt pedig a generális ur a fogadószobája melletti mellékszobába sétáltatta azon meghagyással, hogy csak hívására fog megjelenni.

De mielőtt ez megtörtént, addig a generális pontosan kikérdezte Pázmányt, hogy 1848 november havától egész máig mely városokban fordult meg társulatával? S azon városokban kik voltak a hatalom urai, a császáriak, vagy — szerinte — a forradalmárok?

Ezekre Pázmány pontosan megfelelt, mit a generális ur sajátkezűleg jegyzésbe vett.

És csak azután következett a társulati tagoknak egyenkinti kihallgatása.

Hogy valami előzekeny nem volt ő méltósága, kitűnik abból is, hogy előbb a férfiakra került a sor; de hogy a hölgyeket miért hagyta a későbbi kihallgatásra, azt megmondjuk mindjárt.

Legelső kérdése volt minden kihallgatott férfitaghoz az: mióta tagja Pázmány társulatának? Hány városban volt vele 1848 november havától és a mi fő, Szabóné hol és miért maradt el a társulattól?

Ezekre a kérdésekre egyenkint egybehangzóan feleltek és távoztak örömmel a főhadiszállásról.

Most a nőkre következett a sor. Ezekhez már leereszkedő és nyájas volt. Sőt a fiatalabb leányszínésznők a feltett kérdések után gyöngédebb kérdéseknek is ki lettek téve. És boszankodott magára, hogy Pázmányt mi a manónak is tuszkolta be a mellékszobá-

Apáca-utca 2. sz.

A kizárólagos

Takarékpénztári új palota.

POSTÓGYÁRI RAKTÁR

Értesíti a n. é. közönséget, hogy a legújabb őszi férfi-szövet ujdonságok, u. m. honi, angol, gráci, s brünni gyártmányúak megérkeztek s eredeti gyári árban árusíttatnak.

Leichner és Fleischer.

körülmények között aztán kérdjük, hogy tulajdonképpen miért van a telefon? Azért-e, hogy a közönségnek bármely pillanatban sürgős elintézni való ügyeinél rendelkezésére álljon, vagy pedig, hogy valami nagyuri önkényeskedéssel — időt raboljon!

— **(Hiány a költségvetésben.)**

A vármegye folyó évi költségvetésében 2858 kor. 20 fillér hiány állt be azért, mert leírás-kor ily összeget kifejejtettek s a miniszter ennivel kevesebb összeget hozott ki a számadáskor s erre a hiányra nem is utalt ki fedezetet. A megyei állandó választmány mai ülésén ez összeget a jövő évi költségvetésbe vették be s így az a már megállapított 2844 kor 20 fillér hiány helyett 5702 kor 40 fillér hiánnyal záródik.

— **(A pécsi áll. főreáliskola)**

»Eötvös Önképzőkör« ép úgy, mint minden évben, az idén is siet leróni kegyeletét a tizenhárom aradi vértanu iránt. A gyászünnepélyt folyó hó 7-én vasárnap d. e. fél 9 órakor tartják meg, melynek műsora a következő: Elnöki megnyitó beszéd tartja: *Sasvári József* elnök; »Október hat« költemény *Ábrányító*, szavalja: *Graff Károly* VIII. o. t. Ezután fölolvásás következik, tartja *Stern Dávid* VII. o. t., majd utána *Jokits Tivadar* VII. o. t. szavalja *Ábrányinak*: »A tizenhárom« című költeményét. Végül pedig *Kovácsfi Dezső* VII. o. t. tartja a záróbeszédet.

— **(A megyei nyugdíjválaszt-**

mány) ma délelőtt féltízkor ülést tartott a megyeházán *Tormay Károly* alispán elnöklete alatt. Az ülés özv. *Gál Andorné*nak — mivel férje, ki szentlőrinci járási irnok volt — tíz évet sem szolgált, nyugdíjat nem szavazott meg, de végkielégítéskép neki 960 koronát, temetési költségekre pedig 300 koronát adott. *Budisics* Tosó, megyei iroda huszár, huszonnyolc évi szolgálat után 456 kor. évi nyugdíjjal nyugdíjaztatott. Foglalkozott az ülés a megyei nyugdíjalappal, melynek kimerülése esetére a megye közönsége a tisztii fizetések emelésére

jába? Hogy tehát vegetessen ennek a kellemetlen szomszéd szobavendég lehető hallgatóságának, kihivta *Pázmányt* a szobából, ki nyilatkozatva előtte, hogy azért tartotta itt, ha valamely tagja úgy a városokbani tartózkodásokra, mint *Szabóné* távolléte miatt másként nyilatkozott volna előtte, a szembesítést azonnal foganatba vehesse, de mivel mindnyájan úgy adják elő a dolgot, mint a direktor, következésképpen itt semmi gázság vagy árulás fenn nem foroghat, így tehát a direktor ur távozhatik és intézkedjék az előadások mielőbbi megkezdése iránt, mert, ugymond, ma most még itt vagyunk s egy óra múlva már rohanhatunk arra, a merre az esélyek parancsolnak.

A direktor meghajtotta magát s a szobában levő naivának és szubrettnak intett egyet, azzal távozott.

Az előszobát őrző többi matrónát azután ki sem hallgatta, csak a szubrett és a kis naiva maradt vendégül a barátságos főurnál.

Mig a színészmamak és komikák a szálláskeresés után láttak, addig a két fiatal színésznő a jó meleg szobában törzstisztek társaságában vigan élte világát, még kvártély után sem kellett nézni, azt kerítették az ordianokok, mi több, az öreg generális ur még a szép *Szabóné* sem emlegette sokat, pedig már nem messze járt *Ujhely* határától, mióta sebtiben *Klapkától* a társulat után sietett.

Sietett pedig úgy, hogy az első előadásra mégis megérkezett, a melyben természetesen

megszavazott összeg erejéig kért állami javadalmazást szándékozott az alap javára fordítani. A miniszter azonban a folyóévre már nem adhatta meg. A nyugdíjalap úgy állván most már, hogy csak a jövő év februárjáig lesz fizetőképés, most újból felirt a megye közönsége az állami pótvadalmazás végett s ha ezt a jövő évre megkapja a felemelt fizetések erejéig, akkor a fizetés felemelésekre megszavazott pótdó jövedelmét fordítják a nyugdíjalapra. Addig is az alispán felhatalmaztatik, hogy az alap fizetőképességéről kölcsön útján gondoskodjék. A választmány eme határozatait az állandó választmány tíz órakor tartott ülésében jóváhagyta s pártolól fogja a hétfői közgyűlés elé terjeszteni.

— **(A siklósi epreskert vége.)**

A megye tulajdonát képező siklósi epreskert felett a megyei állandó választmány mai ülése meghuzta a halálharangot. Minthogy a megye közutai már mind be vannak szederfával ültetve s a községek saját utait a községi faiskolából tartoznak befásítani, a kertre szükség nincs. De meg drága is a kezelése, úgy, hogy egy fa évente 10 koronájába kerül a vármegyének. Ezért az állandó választmány ma elhatározta, hogy az epreskert eladását fogja a megyei közgyűlésnek javasolni. *Darázsy* Ödön dr. ezt határozottan ellenezte; *Simonffy* János pedig vizsgálatot kért, hogy nincs-e szükség még mindig köztekintetben a kertre, de *Kovácsfi* Kálmán főmérnök és az alispán pártoló felszólalása után az epreskert eladását határozta el az ülés.

— **(Letartóztatott munkavezető.)**

Bercsi Jánost, a pécsi tejcsarnok volt munkavezetőjét, ki már huzamosabb idő óta foglalkozás nélkül tartózkodott Pécsen, a svájci hatóságok megkeresése folytán, egy ott elkövetett csalás miatt letartóztaták s ma reggel két fogházor kíséretében Svájcba szállítottak.

— **(Állami állatorvosok a me-**

gyében.) A megyei állandó választmány ma elhatározta, hogy a megyében minden járási

mint primisszima donnat, a főszerep őt illette meg.

Az előadásban szépsége, megjelenése, művészi játéka természetesen toronymagasságban állt a két fiatal színésznő epizód szerepe felett. S így a nagy közönség érdeklődése a generálisával együtt a szép *Szabóné* felé hajlott, ő volt az a fénypont, a melyben a közönség szeretete már az első fellépte alkalmaival összpontosult.

Igy abban a pillanatban, mikor generálisunk a szép *Szabóné* gyilkos szeméit megpillantotta, a melyeknek szikrái keresztüldöfték a generális vasinggel vértezett keblét, egyszerre elfeledte a tegnapi kihallgatás után megessett — pezsgőzést . . .

De nem úgy a szép *Szabóné*, a ki megtudta azt, hogy a generális urnak és társainak tegnap édes napja volt két kollegájával, noha azt is tudta, hogy ahhoz a célhoz, a mit a generális ur maga elé kitűzött, meg oly messze van, mint *Makó* Jeruzsálemhez, mégis jogot formált magának a féltékeny játszani és duzogni a főurnál szemben.

Három nap alatt — hogy kibékültek e vagy sem, az mellékes — csak az a bizonyos, hogy az egész sereg hirtelen ott hagyta *Ujhelyt* és *Miskolc* felé közeledett.

Nem maradt ott egy ép katona sem, csak a betegek és sebesültek. Játszta tehát *Pázmányék* tovább egy darabig, de csak a civileknek.

Szabóné pedig számlálgatta a napokat,

székhelyre kér egy-egy állami állatorvost; a banyaváriban azonban a jelenlegi állatorvosi székhely, *Villány*, lesz az állami állatorvos székhelye is. Pécsre a városi állami állatorvos mellett a megyéhez szintén kérnek egy állatorvost, mint szakvéleményező közeget, mivel a megyei ügyek oly számosak, hogy a központban szintén kell az alispán mellé egy véleményező szakközegként szereplő állami állatorvos.

— **(Rablógyilkosság az ország-**

uton.) Vakmerő rablógyilkosság történt a *Varasd* és *Semovec* község közötti országun. Az említett időben ugyanis a *Dráva* szabályozó társaság pénztárnoka, *Lukovics* Iván és a társaság egyik tisztviselője, *Martinovics* János kocsin indultak el *Varasdról* a szabályozási munkálatok színhelyére. Magukkal vittek 14.000 koronát, hogy ebből az nap este a munkásokat kifizessék. A mint a kocsin *Semovec* felé haladva egy kanyarulathoz ért, az erdőből öt fegyveres rabló ugrott a kocsin elébe, a lovak kantarját megragadták s a kocsin ülőktől a magukkal vitt pénzt követelték. *Lukovics* pénztárnok erre revolvert rántott elő, s a rablókra lőtt s az egyik rablót karján meg is lötte, mire a rablók szintén fegyverüket használták s úgy *Lukovicsot*, valamint *Martinovicsot* is keresztüllőtték. Ezután mind a kettőt bevonszolták az erdőbe, úgy szintén a kocsist is, a kit előbb megkötöztek, aztán felugrártak a kocsira és a pénzzel együtt elhajtottak. Nemsokára az eset után egy *Semoveci* ember hajtott arra kocsin, a mit a megkötözött *Barakovics* *Dusán* kocsis észrevett és segítségért kiabált. A *Semoveci* ember, *Miskovics* *Cedomir*, a hang után indulva megtalálta az áldozatokat, de már ekkor a társaság két meglőtt tisztviselője halva volt. A felszabadított kocsissal e két áldozatot kocsira tették és beszállították *Varasdra*. A csendőrség azonnal megkezdte a vizsgálatot és táviratozott mindenfelé a rablók elfogatása miatt, de eddig nem sikerült őket feltalálni. A vizsgálat során gyanu merült fel az iránt, hogy *Barakovics* *Dusán* kocsis összejátszott a rablókkal, ennél fogva a csendőrség *Barakovicsot* fogva tartotta.

— **(Elfogadott lemondás.)** *Toldy*

Ignác, mohácsi városbíró, egyéb elfoglaltsága

heteket és hónapokat, *Klapkától* hallott emberi számítás szerint, mikor érkezhetik felmentő sereg *Komarom* alá, hogy az ostrom alól felmenthesse s az ő kedves magyar generálisra vegye át a vár parancsnokságát, mert még *Mezőkövesden* hallotta tőle, hogy a fontos pozícióra a *Debrecenben* székelő magyar kormány őt szemelte ki.

Végre a sok küzdelem után bekövetkezett az az idő is, hogy a magyar sereg felmentette *Komaromot* az ostrom alól és *Pázmány* társulata állomásról állomásra közeledett az ő vármegyéjébe — haza *Komaromba*, lévén t. i. *Pázmány* *Komarom* megye szülőtte.

Szép Szabóné azonban nem volt mindig a társulattal. El-eltűnt a társulattól rövid időre és ismét vissza érkezett, játszott egyet-kettőt s ment mindig közelebb *Komarom* felé.

Hogy hol volt, hol járt, mit tett, azt, mint maga beszélte, csak a jó Istennek volt szabad tudnia, még a direktornak sem. Annak csak hallgatás volt a kötelessége társulattól együtt.

Annyit mégis elárult a szabadságharc lezajlása után 14-ik évre, hogy mielőtt a felmentő sereg *Komaromba* érkezett, ő bent járt *Komaromban*, többször, áthatolva — még pedig kedélyes kalandokkal — az ostromló sereg vonalain és viszont *Komaromból* kijöve, egész hosszánával fogadták az ostromló tábor tisztjei.

(Vége köv.)

miatt a birói tisztről lemondott. Ezt a mohácsi képviselőtestület — sajnosan bár, de — elfogadta. Az elfogadó határozatot több mohácsi városatyá megfélebbezte s kérte, hogy a lemondást ne fogadja el a vármegye, mert Toldy Ignác viselhetné tovább is a birói tisztelet egyéb elfoglaltsága mellett. A megyei állandó választmány ma foglalkozott ez ügygel s mert Toldy egy évnél tovább volt eddig bíró s hosszabb időre az állás megtartására nem utasítható, a lemondás elfogadását határozta el a közgyűlés elé terjeszteni.

— **(Októberi ájtatosság.)** Este 6 órakor naponként fényárban usznak plébániatemplomaink és a székesegyház. Hétfőn kezdődött az októberi ájtatosság, melyen esténként a templomokban az olvasót imádkozzák a Jézus anyja tiszteletére. — Az ájtatosságok naponként hat órától hét óráig tartanak úgy a székesegyházban, mint a plébániatemplomokban.

— **(Néhány szó a közutakról.)** Miután már ismét benne vagyunk abban a gyönyörű állapotban, hogy az aszfaltos utcáinkon végig feltűnedezték az utcai tyukketrecek, melyek a közutak csöveit takarják, néhány szót szólunk arról a furcsa viszonyról, melynek során állandóan mostohán bánik a város a külvárosi utcák lakosságával. S ez a mostohaszkodás meglátszik most is, midőn a közutakat felállították, melyekből ugyan sohasem lehet elég, de a melyekből igen sok jutott a Király-, Kossuth- és ferenciek-utcájába, míg a szigetikülvárosnak — ugyszólván két utcája kénytelen egy kuthoz járni. — Hát némileg igaza lehet a nemes városnak, hogy több figyelmet érdemelnek a belvárosi szoba-

cicák, kiknek kényelme a sok közutal biztosítva van, de tán az a külvárosi lakos asszony is pécsi adófizető polgár, ki bizony maga kénytelen a kutra menni!

— **(A zálogházi kamatok.)** A belügyminiszter úgy találván, hogy egyes vidéki zálogházakban magas kamatokat szednek, ezért a kamatok mennyiségének megállapítása végett a törvényhatóságokat megkereste. A megye állandó választmánya mai ülésében a miniszter intenciójához képest elhatározta, hogy az arany, ezüst és egyéb értékek után 12%, a ruhaneműek után 20% kamatot javasol megállapítani, az eddigi 15% (arany és ezüst után), 18% (egyéb értékek után) és 24% (ruhák után) kamat helyett.

— **(Az anyós és a vő.)** Dákói Zsuzsanna, Kistótfaluban arról hires, hogy nagyon szereti az italt s bizony többször részeg, mint nem. Így történt aztán tegnap, hogy Dákói Zsuzsa veje, Mester Istvánnal — ki történetesen szintén borközi állapotban volt — összeveszett. A veszekedés közben aztán a részeg asszony egy kapukulccsal hat helyen bevverte a veje fejét, mire az feldühödve, felkapott egy kapát s azzal úgy fejbe ütötte a derék anyóst, hogy az menten eszméletlenül rogyott össze. Mester István aztán, még tegnap délben azzal, hogy önként jelentkezni jön Pécsre — eltávozott hazulról s azóta oda nem tért vissza. Most a felesége, attól való félelmében, hogy férje kárt talál tenni magában, mindenfelé keresteti az urát, kinek tegnap óta nyoma veszett.

— **(Veszett macska garázdálkodása.)** A napokban Rác-Kozár községben egy veszett macska garázdálkodott, mely mielőtt ártalmatlanná tenni sikerült, nem kevesebb

mint kilenc egyént harapott meg. A veszett macska garázdálkodásának áldozatai: *Kisster Jakab, Kisster Erzsébet, Mihel Józsefné, Mihál Henrik, Mihel Katalin, Mihel Erzsébet, Kemler Dániel, Lemberger Katalin és Lemberger János*, kiket felszállítottak a Pasteur intézetbe.

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. közjegyzőségre a pécsi közjegyzői kamara pályázatot hirdet. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be *Bánffay Simon* kir. tanácsos, közjegyzői kamarai elnökhöz Pécsen.

— **(Új segédjegyzői állások.)** A megye állandó választmánya mai ülésében elhatározta, hogy a következő új segédjegyzői állások rendszeresítését fogja javasolni a közgyűlésnek: a *berkesdi* körjegyzőségnél, melyre 200 kor. hozzájárulást a miniszter már engedélyezett is s a községekre 600 kor. új teher esik csak. A *himesházi* körjegyzőségnél 1000 kor. javadalmazással. A *mágocsi* körjegyzőségnél 800 kor. javadalmazással, mihez az állam 200 koronával járul. Végül a *bikali* körjegyzőségnél is 800 korona javadalmazással s a miniszter ehhez is 200 koronát ad.

— **(Himen.)** *Steinbach Géza* eljegyezte *Munk Terát* Kaposvárott.

— **(Hosszu nap.)** Ma van Jom Kipur, a zsidók engesztelő nagy ünnepe, a melyet közönségesen »hosszu nap«-nak neveznek. Az ünnep tulajdonképpen tegnap kezdődött az esti szürkület beálltával, a mikor minden jámbor izraelita polgártársunk templomba sietett és megkezdte a böjtölést. A hosszú napon ugyanis szigorú böjt van, mely a tegnapi estétől ma estéig tart, még pedig addig, míg az égen feltűnnek a csillagok. A város külső képen ma ugyancsak meglátszott a hosszú nap

— Oh, köszönöm édes Leonám, örökké, a sirig szeretni foglak téged, te drága édes, te őrangyalom.

Egy hosszú, éles fütty s a vonat a pályaházból ki-robogott.

*

Herbas Gyula rendőrbiztos hivatalos helyiségében, íróasztalánál ül; fekete sűrű szemöldökét szigorúan összevonta; szájában finom Havanna-szivar — az öreg Mayer küldött neki száz darabot; alighanem nagy teiindulásban leledzik a rendőrbiztos, mivel olyan szaporán eregeti száján a füstöt. Néha-néha felugrik ülőhelyéből, néhány-szor végigjár szobáján, meg ismét visszaül.

— Nem lehet; s ha a keresztre feszítenének, mint a mindenható Jézust, akkor is azt mondom, hogy más nem volt, nem lehetett; s mégis azt mondja ez az öreg Mayer, hogy ő bizonyosan s egész tisztán látta, hogy cigány nő volt. Nekem mondja? nekem, Herbas Gyulának, a vén rókanak? Nevetséges! De hát hiszen, engem nem állít senki a falhoz. Meg kell tudnom, mi van a dologban; sem éjjelem, sem nappalom! Ez lenne tán a díjazásom, hogy kötelességem teljesítésében már annyira haladva, hogy csupán csak azt kell már mondani: báró ur, ön foglyom a törvény nevében; kövessen — s egyszerre azt mondják, hogy ez mind nem igaz, hogy én már öregedem, mert elvesztettem szimatoló képessége-met. Hohó! Még élek! vigyázzatok! Tizenhatezer forintot elvesztett s mégis tizezer forintot adott annak a színésznőnek. A négyezer forintos bon pedig azon a névjegyén? Hé! azt gondoljátok, tökkel ütött vagyok? Hát uram bocsáss, az öreg Mayer nem-e azt mondotta, hogy ő val-

leszel, kinek néhány ezer pengő forint vagyona van. Igen, igen, mit nézel olyan nagyot?

— Azt nézem, hogy melyik feleden bolondultál meg?

— Ép észszel beszélek Katicám, édes mátkám, nézz ide te buksi — s ezzel pitykés lájbilja belső mellzsebéből egy nagy csomó bankjegyet tett az asztalra.

— Szent szűz Mária! hát te kötnivaló gazember, te gyilkoltad meg azt a jóra való derék Mayer nagyságos urat! Segítség, segítség, gyilkos! — Katica egy ugrással künn termett a folyosón s a cselédszoba ajtaját villámgyorsan bezárta. Ámde az ablakok alig egy méterre a földtől, azok nyitva állottak.

— Te bolond leány, te! Hát nem látod, hogy az ablakok nyitva vannak, ha én gyilkos volnék, már régen megugrottam volna, de meg sem vártad te hebehurgya teremtes, míg végigmondom, akkor megtudtad volna, hogy ezt a pénzt a derékuton a szt. Jakab szobránál találtam, amikor Zalaberről haza ballagtam.

Az összeszaladt cselédség csakhamar elszéledt, kiknek most már Katica azt mesélte, hogy azért kiabált, mert Sándor erővel meg akarta csókolni.

— Ah, a szent szövény — morgott a pincemester.

— Hej! még lesz idő, mikor a férjed fog segítségért kiabálni, úgy mint te . . . te ostoba liba . . . motyogá az öreg Neszti néni, a szakácsné.

Jenő báró kamarása pedig azt vélé, hogy ha ő lett volna Sándor helyén, Katica nem ért volna rá sikítgatni.

— Hogy is ne — mondá irigy féltékenységgel a fiatal vasalónő.

hatása. Az ünneplő kereskedők már tegnap délután becsukták üzleteiket, melyek zárva maradtak az egész mai napon.

— (**A khinai háború és a belügyminiszter.**) A m. kir. belügyminiszter, tekintettel a khinai zavaros viszonyokra, a fegyvereknek és hadiszereknek Magyarország-ból, vagy Magyarország területén át, Khinába való szállítását tiltotta, még pedig: »szigoruan.« Hogy mennyiben javít ez a rendelet Khina viszonyain, e kérdés megfajtására a tudományos akadémia hír szerint — pályázatot hirdetett.?! —

— (**Öreg ember nem vén ember.**) Igaz ugyan, hogy az a püspökbogádi öreg paraszt, a ki ennek a históriának a hőse, nem olvasta sohasem Jókai ily című regényét, de hát azért mégis megesett vele az az eset, hogy el lehet róla mondani: öreg ember nem vén ember. Azaz hogy jobban mondva, csak a budaikülvárosi temető csőszje akarja ezt rábizonyítani, ki tegnap délután egy fiatal lánnyal együtt a temetőből kísérte be az öreg parasztot a rendőrségre. Ott azután annyit meg is állapítottak, hogy az öreg bejövén a vásárra, a pálya-utcában találkozott egy fiatal leánnyal, a ki szintén Püspökbogádra való. S a fiatal leánnyal lement a balokányi-liget felé egy kis friss levegőt szívni s mivel mindkettőnek sok volt a beszélni valója, átmentek a temetőbe s annak elhagyott részén beszélgettek. Ezt már ők állítják, de a temetőcsősz feljelentése másról szól, a mi bizony az öreg embert a csábító színében tünteti fel. Most a további vizsgálat fogja beigazolni, hogy mi a való a dologból s a püspökbogádi öreg ember csakugyan — nem vén ember-e!?

Művészet, irodalom.

○ **A cigánybáró.** Tegnap este Strausz János három felvonásos nagy operettje, *A cigánybáró* került közepes ház előtt színre, holott maga az előadás telt házat érdemelt volna. A címszerepben *Kozma István* játszott az ő megszokott elevenségével, természetességével. Hangja is szépen csengett s némely helyen tudott szép pianó hangon, olvadékony lágyssággal énekelni, mert tenoristáknak csak egyetlen hibája van, tudniillik, nem szeret pianó énekelni. No de tegnap ennek is megfelelt. A második felvonásban, Szaffival való szerelmi kettősében olvadozott. Sok tapsot aratott. Kitűnő partnerja volt *Csurgay Adél*, az új primadonna. Ezuttal is már megdicsért hangjánál volt s azt oly könnyedén s e mellett oly biztosan használja, hogy szinte bravur számba megy. Színreleptekor a közönség tapsvihara közt egy diszes bokrétát nyújtottak fel neki az orkeszterből. A mint veszzük észre, a pécsi publikumot hamar megtudta nyerni magának. Csak egyre figyelmeztetjük. Az első felvonásbeli belépő dalánál, mikor valami magas hangot akar kivágni, formálisban felugrott. Ez rossz szokás, mely rontja a hatást, hisz nem kell erőlködni, elég bő hangterjedelemmel áldotta meg az Ég. Mint éneke, játéka is kifogástalan, szerepeit kidolgozza. Nyílt színen is sokszor megtapsolták. Cipra cigányasszonyt *Szirmay Olga* alakította. Fuvolaszerű alhangja behizelgi magát a szívekbe s meghódítja azokat. Játékával és énekével, mely minden követelménynek megfelelt, nyílt színen is tapsra ragadta a közönséget. *Nagy Dezső* bizony nem a legszerencsésebben mutatkozott be tegnap este Zsupán szerepében. Nem volt-e diszponálva vagy a szerepét nem tudta eléggé, nem tudjuk, de annyi bizonyos, hogy hangja nincs s tavaly egy délutáni előadáson Zsupánt *Németh*

János sokkal jobban adta, a megboldogult Tiszayhoz meg nem ismerjük hasonlítani Játékával nem tudta felmelegíteni a közönséget sehogysem. A hírek után mást vártunk. Arzénát *Seekula Sárika* adta. Ismerjük már az ő játékát s énekét egyaránt. Ugyanaz a hang, ugyanaz mozdulatok, mint az előző évben, mégis mintha a tavalyinál nagyobb ambíciót fedeztünk volna fel benne. Néhányszor sikerült tapsra ragadnia a közönséget. *Mezey Andor* kitűnő Gábor deák volt. Kis szerepében nagyon sok élvezni valót nyújtott. Sokszor megtapsolták. *Németh János*, mint királyi biztos, sokszor megkacagtatta a színházat, ő nélküle nem is mosolyogtunk volna. *Dellinek* mintha valamelyest javult volna a hangja — ugyan nem operaénekes — mégis hasznavehetőbb e téren, mint a tavalyi szezonban. *Oláhné* nagyon szépen megállta gurvenant szerepében a helyét. A karok is nagyon szépen énekeltek, a mit azonban egy tenor gikszer egy esetben megrontott. Nem kell annyira erőlködni. A ki nem bírja, hagyja a magas hangot másnak. S végre a zenekarról kell megemlékeznünk. A Szulamith után félve mentünk a Cigánybáróba, mert attól tartottunk, hogy csak olyan zenét kapunk, mint a Szulamithban, de kellemesen csalódtunk. Leszámítva egy-két fogyatékossgát, a mi tavaly a katonazenekarnál is igen gyakran előfordult, jól játszottak, a taktusra is vigyáztak, meg a fogásokra is. Ugy látszik, ha már összeszoktak, fognak ők nagyon jól játszani. Végül dicsérőleg kell kiemelnünk, hogy az egész összjáték kielégítő volt. (C.)

○ **Sirisaka — oláh.** Érdekes anonim levelező-lapot kapott *Sirisaka* Andor pécs-belv. közs. tanító, ki ez idő szerint gyengélkedés miatt rendelkezési állapotban üdül Bogdásán. Minden kommentár nélkül itt közöljük szó és betű szerint a Budapestről nevére címzett tréfás és extra tartalmu lev.-lap szövegét. Ime:

Midőn ismét ki-ki munkája után ment, Katica ismét bement Sándorhoz.

— Te Sándor, add ide azt a pénzt.

— Ne, itt van, ugy is neked szántam.

— Nekem nem szánhatod, mivel ez a pénz nem a tied; vagy ez a próbája annak, hogy téged ilyen ajánlattal bevegjenek a postához; tudod-e, hogy becsuknak, ha rájönnek, hogy talált pénz van nálad?

— Ha rájönnek!? De ki jön rá?

— Ne beszélj így Sándor, mert mindjárt megutállak s vége lesz mindennek. Hány ezer forint ez a csomó?

— Tizenhatezer; megolvastam.

— Nos, nem elég, ha tíz percentet kapsz azért, hogy megtaláltad? Tudod-e, hogy egyezer és hatszáz forintot kapsz jutalmat? Nem gondolod-e, hogy ez az ezerhatszáz forint édesen fog esni, melyről akár beszélhetsz is és nem kell eltitkolnod; míg ellenben, ha megtartanád azt az egész talált összeget — tudod azt a példabeszédet még a tyúk is kikaparja — soha békés órát, nyugodt álmot nem lehetne.

— Hm! Hát mit akarsz vele?

— Mit-e? Hát a városházára vinni; akkor aztán ki lesz dobolva; majd jelentkezik az, aki elvesztette.

— Hátha nem ad tíz percentet az, akié a pénz?!

— Azt nem kérdezik, mert te rögtön megkapod a neked járó jutalmat.

— No lásd, hát ugyis jól van; eh! hát te jobban értesz az ilyesmihez, nem hiába sokat olvastál.

— De nemcsak, hogy ez a hasznod lesz édes Sándorom, hanem ezt a tettetted a postaigazgató is meg

fogja tudni s akkor a legnagyobb bizalommal lesz irántad; ne is félj, hogy azonnal ne alkalmazna. Meg aztán hidd el édes Sándorom, nagy kincs ám a nyugodt lelkiismeret.

— Haj jaj! a' mán igaz Katica; no csak csiráld, ahogy jónak látod.

— No Sándorom, most nem bánom, gyere megcsókolhatsz, jó fiu vagy; látom, hogy szótfogadó férjem leszel.

Szegény Sándort úgy előntötte a vér, hogy zavarában alig merte megtenni, mire pedig már oly régen vágyott; s ha Katica maga meg nem öleli és meg nem csókolja, még tán most is ott állana az a mulya ember.

Katica pedig még a déli vonattal beutazott Zalabérre, hogy ott nem a hatóságnak, hanem Jenő bárónak Leona lakásán átadja a jegyese által talált összeget. Jenő báró halvány, fájdalmasan eltorzított arccal, némán fogadta a leányt, kinek azonnal kétezer forintot adott jutalmul.

— Vegyetek magatoknak egy kis házikót s becsüljétek meg egymást. Isten vele, Kati.

Azzal sarkon fordult Jenő s bement Leona szobájába, ki cselédjével egész nap csomagolt; éjjel elutaznak Hamburgba.

Midőn leértek az állomásra, Jenő felsóhajtott:

— Édesem, látni fogom-e még egyszer övéimet, szülőföldemet?

— Légy nyugodt Jenő, minden jóra fordul még, csak meg ne szűnj szeretni — felelé gyengéden a hozzásimuló nő.

Éppen most olvastunk a Magyar Bazárban a maga által ellesett Anyósok Könyvéből egy néhány mondatot. Nem alhatjuk meg, hogy ne gratuláljunk hozzá, mert az ilyen mű, a melyeknek szerzője saját maga felől akkora szegénységi bizonyítványt állít ki igazán megérdemli. Hat maga ki? Fialat nőtlén ember-e, vagy már családos, vagy miféle szörnyetege a Teremtés urának? Hat magának van-e anyósa? Kérjük fejezze ki őszintén részvétünket neki, hogy ilyen aranykeretbe foglalni való vejjt adott az Isten. Nagyon örülnénk, ha az ellesetetett mondatait egy vasorru bába szerű anyóssal élné végig, az emberi kor legvégső határáig, jó egészségben. Adjon Isten magának egy szobas lakást, a melyek a kedves anyósa legyen örökös őrző anyyala, valamint magának is tisztelt görilla. Jobb lett volna a lesegetések helyett fogpiszkálót faragni, az legalább hasznos, vagy fogni legyet és hizlalni pókot. Nagyon csodálkozom, hogy a bazár, mely sokat tart magaról ilyen műveknek ismertetését vállalja magára. Ugy tetszik nekem hogy sok más hibája mellett, *Őn még oláh is.* Rosszat nem — kívánok legyen magából egy két pupu teve, élte végeig hordja az anyósát a hátán. 3 fiatal lány. (Nő lám, így lesz a vidéki legnagyobb sovínisztából Budapesten oláh. Ilyen vőtől nem ijed meg még egy anyós sem s ilyen podegrás oláhtól nyugodtan alhatik a — 3 fiatal lány.)

Folyószám 6. Idénybérlet 6. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, csütörtökön, október 4-én.

A dolovai nábob leánya.

Színmű 5 felvonásban.

Irtta: HERCZEGH FERENC.

Személyek:

Jób Sándor	Németh J.
Vilma, leánya	J. Csáder Irén
Domaházy né	V. Ágh Ilona
Szentirmay kapitány	Szacsvay S.
Szentirmay né	Komlóssy I.
Tarján Gida főhadnagy	Füredy G.
Loránt hadnagy	Delli Lajos
Bilitzky Marót herceg	Nádassy J.
Szklabonyai	Nagy Dezső

Holnap, pénteken, október 5-én:

Bőregér.

Operette.

Szombat: Bánk-Bán.

Törvénykezés.

§ **Drága revolver.** Kati József, berkesdi lakosnak, ki postakihordó volt, revolverre fájt a foga. Legjobban szeretete volna, ha úgy ajándékba kapott volna egyet. De hát hiába szeretete. Szereznie kellett és szerzett is. Folyó évi január 25-ike körül egy este, mikor a falu népe a fonóban volt, elment Cseke György lakására s annak bezárt konyhaajtóját alkulcs segítségével felnyitotta s az egyik szegen lógó hatlövetű forgó revolverjét az otthon nem levő gazdának taskástul együtt magához vette s azzal elment. Cseke György rögtön Kati Józsefre gyanakodott s gyanuja nem is volt alaptalan. Február hó vége felé Kati József bentjárt Pécsen s az eltulajdonított revolvert el akarta zálogosítani. Azonban a rendőrség letartóztatta. A mai főtárgyaláson tagadta, hogy ő lopta volna a revolvert. Azt állítja, hogy már régebben egy ismeretlen embertől vette. A káros azonban határozottan megismerte a revolvert, egyébként pedig bebizonyosodott, hogy nem volt Kati Józsefnek semminemű fegyvere. Ezért a kir. törvényszék

öt lopás büntetésében mondván ki bűnösnek, hathavi börtönre s háromévi hivatalvesztésre ítélte. Kati József felebbezett.

§ **Ifju tolvajok.** Ivanovits Mitó, alig tizenhétéves és Balatinác Mitó, alig tizenhatéves bolmányi lakosok, folyó évi január hó 28 an a vendéglő udvarán tartózkodó Góbes Matyas baranyavári lakos, tyukász ketrecéből, miután a ketrec reteszét teljesítették, 24 tojást kiloptak s ezeket eladták a korcsmárosnak. Ez gyanakodott, hogy a gyerekek úgy lopták a tojásokat s a csendőrség elé került az ügy, hol a fiuk gyönyörűségeen be is vallottak mindent s a tojások árát is visszaadták. Lévén azonban a dolog hivatalból üldözendő betöréses lopás, a törvényszék elé kerültek, hol Balatinác Mitó ismét mindent beismer, de nem úgy társa. Ez mindent tagadott. A csendőrök előtt — mondja ő — azért vallott, mert bántalmazták. Ez állítását a községi biro is megerősítette s ennek alapján Ivanovits Mitót a kir. törvényszék felmentette, míg Balatinác Mitót a lopás büntetésében marasztalta el s ezért a 85. szakasz alkalmazásával, tekintettel ifju korára, három napi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Felbbiteli szóbeli bűnügyi tárgyalások a kir. táblán.** Ma délelőtt a kir. tabla büntető tanácsa Balogh Károly tanácselnök elnöklété alatt felebbbiteli szóbeli bűnügyi tárgyalásokat tartott. Sorra kerültek a délelőtti bűnügyi tárgyaláson Ciglányi Béla előadásában: a hatóság elleni erőszakkal vádolt Bályer Márton s a hivatalos hatalommal való visszaéléssel vádolt Sipos Mihály és Magyar István ügyei. Tárgyaitak súlyos testi sértés büntetésével vádolt Horváth Balint ügyét, valamint Samú Gyulaét is, ki szintén súlyos testi sértéssel van vádolva s. Bóc Alajos előadásában letárgyalták Dabsa Ferenc lopási büntetését, továbbá Radék Ferenc, Kren Dávid és Cseh István ügyét, kik szintén lopás büntetésével vannak vádolva.

§ **Megszűnt csőd.** A szegzárdi kir. törvényszék a Gutmann és Wertheimer paksi cég ellen 1897 ben nyitott csődöt megszüntette.

§ **Felmentés.** Tegnap a kir. törvényszék mint masodbírósg Baumstark Józsefné németmárokai lakost, ki a lopás vétségével volt vádolva, a vád és következményei alól felmentette, megvaltoztatván a kir. járábírósg marasztaló ítéletét.

§ **Párbajozó joghallgatók.** A pécsi jogakadémia két hallgatója, Imreh Jenő és Muraközi László, 1898. október 28-an a politikai viszonyok méltatása közben vitakozasba elegyedett egymással, a mit tettlegesség, majd parbaj követett. A pécsi törvényszék Imrét parbaj vétségért három heti, Muraközit pedig kétheti állami fogházra ítélte, a mit úgy a pécsi ítelő tabla, mint tegnap a kuria büntető tanácsa is megerősített.

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.-Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56				
Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20				
	V. v.	Sz. v.		
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11		
Barcs	10:54	9:00		
N.-Kanizsa	1:29	11:41		
Bécs	9:35	8:54		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:14	4:26	8:35
Úszógh	5:58	12:27	4:40	8:50
Villány érk.	6:48	1:13	5:27	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:06				
Mohács érk.	7:50	10:35	2:39	10:49
Villány ind.	6:55	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01

Közgazdaság.

A gazdasági cselédek lakásai.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. október 3.

Szebb jövő felvirradását jelenti Baranya-megye állandó választmányának az a mai határozata, melyvel elfogadta a gazdasági szegődményes (konvenció) cselédek lakásaira vonatkozó szabályrendeletet.

Mende Lajos dr., megyei tiszti főorvos az érdem, hogy e szabályrendelet végre életbe lép. Ő évek hosszú során sürgette e kérdés megoldását s végre tervezetet dolgozott ki s azt beterjesztette a megye közgyűléséhez. A közgyűlés a megyei mezőgazdasági bizottságnak és a megyei gazdasági egyesületnek adta ki együttes bírálat s javaslat-tétel végett a tervezetet. A két testület újabb szabályrendelettervezetet dolgozott ki, ebben azonban a főorvos humánus céljai nem igen találtak elfogadásra. A közgyűlés másodizben azután az alispánt bizta meg a két javaslat összeegyeztetésével s ezt az alispáni alapszabály-tervezetet ma tárgyalta a megye állandó választmánya.

Tormay Károly alispán ajálta a tervezetet elfogadásra. Ez a harmadik tervezet — ugymond — úgy az eredeti, mint a második tervezet lényeges részeit összeegyezteti s minden érdeknek igyekszik megfelelni.

Mende Lajos dr. főorvos előadja, hogy a gazdasági egyesület s az alispán tervezete között lényeges a különbség s ez utóbbiban a cselédek helyzetének lényeges javítása biztosítottatik. A főkérdést, hogy minden cseléd és családja részére külön lakószoba adassék, a gazdasági egyesület szabadon hagyta. Örömmel látja, hogy az alispáni tervezet megszabja a határt s legfőlebb 2-2 cseléd és családja részére külön lakást biztosít. Meghatározza a lakószobák nagyságát is, mely 14 négyzetméternél kisebb nem lehet. Különbözenigen hiteles forrásból értesült, hogy a belügyminiszter a minden családos cseléd részére külön lakás elrendelését úgy se fogadná el; mert ezt az illetők úgy játszanák ki, hogy nőtlén cselédek alkalmaznának s így a családos cselédekre ez káros volna. Továbbá a cseléd-törvény revíziója ugys tervbe van véve a miniszteriumban, s ez a gazdasági cselédek helyzetét úgy is javítani fogja. A nagyon üdvös reform az alispáni javaslattal tehát megkezdetik, s hogy a jobb a jónak ne legyen ellensége, s hogy a szabályrendelet mielőbb életbe is lépjen, tájószivvel bár, de saját javaslata mellett elfogadja az alispáni javaslatot.

Az a lelkes eljenzés, mely a főorvos szavait kísérte, jelezte, hogy a választmány elismeréssel van a főorvos iránt, kinek főérdeme van a gazdasági cselédek helyzetének javításában.

Ország Lajos, a gazdasági egyesület elnöke, szólalt fel ezután s elfogadta szintén a javaslatot, mely gondoskodik a cselédek helyzetének javításáról s nagy terheket a cseléd-tartó birtokosokra még se ró.

Őt is megéljenezte az ülés s általános-ságban elfogadta a javaslatot.

A részleteknél többen szólaltak fel, azonban csak stilaris módosítások végett s a tiz szakaszból álló tervezetet az ülés hamarosan letárgyalta.

Az így elfogadott s a közgyűlés elé terjesztendő szabályrendelet a következő:

1. §. Minden földbirtokos (bérlo) köteles

lehetőleg minden családos állandó jellegű gazdasági cselédje, legfőleg azonban 2-2 ily cselédje és hasonmóságú alkalmazottja részére, amennyiben ezeknek a felfogadásnál lakás biztosított, egy 1 szobából, megfelelő konyhából és az élelmiszerek eltartására szolgáló, a szobától elkülönített kamara helyiségből álló egészséges lakást szolgáltatni.

2. §. Az ujonnan épülő cselédházaknál a lakott szobáknak egy személyre — legyen az akár felnőtt, akár gyermek — a kályha által elfoglalt tér leszámításával legalább 4 □ méter talajfelület és 10 köbméter légűrtért kell tartalmazniok; a szobák magassága legalább is 250 cm. legyen.

Kisebb, mint 14 □ méter talajfelületű lakószoba egyáltalán nem építhető.

3. §. Minden cselédlakásul szolgáló ház megfelelő és tűzbiztos anyagból készült keménnyel látandó el.

4. §. A birtokos (bérlő) az ott lakók számának és a cselédlakások elhelyezésének megfelelőleg pócegdörrel ellátott árnyékszékekről, trágya- és szemétkerakó helyről gondoskodni köteles, melyeknek tartalmát félevenként egyszer a lakott helyiségtől legalább 100 méter távolságra elhordatni tartozik.

5. §. A birtokos (bérlő) köteles arról gondoskodni, hogy minden gazdasági telep tisztán tartott kutakkal legyen ellátva. — A pócegdör, a trágya és szemétkerakó helyek az épületfalaktól legalább 2 méternyi, a kuttaktól pedig legalább 10 méter távolságban létesíthetők.

6. §. Minden oly gazdasági telepen, mely a községtől, a hová tartozik, 3 kilométernél távolabb esik és melyen 50-nél több lélek van, tartozik a tulajdonos (bérlő) egy ragályos betegültesre szolgáló helyiséget tartani, melyben az ily beteg mindaddig tartandó, míg kórházba nem szállítható.

A ragályos kóroknak a községi elüljáró-sághoz és hatósághoz történő bejelentésére az 1876: XIV. t.-c. 80. § ában felsorolt egyéneken kívül a gazdaságnak azon közege is köteleztetik, a ki ott a felügyelettel van megbizva.

7. §. A birtokos (bérlő) köteles arról gondoskodni, hogy a cselédlakások körül a csapadékvíznek kellő lefolyása legyen. Padió vagy egyéb burkolat nélküli szobák talaja legalább minden 2 évben egyszer, fertőző betegség után mindenkor azonnal 30 cmnyire fölászandó és friss földdel cserélendő ki. Az arra hivatott közeg legkésőbb 48 óra alatt hivatalból fertőtleníteni tartozik ezen helyiségeket.

8. §. Az ezen szabályrendelet ellen vétők kihágást követnek el és a mennyiben az 1876: XIV. t.-c. és az 1879: XL. t.-c. alapján nem büntethetők, a kihágás fokozatához mértén 10-től 100 koronáig büntetendők. A pénzbüntetések azon község pénztárába folynak, melynek területén a kihágás elkövetett és közegészségi célokra fordítandók.

9. §. Ezen szabályrendeletbe ütköző kihágások fölött első fokban a járási főszolgabíró, másodfokulag a vármegye alispánja és harmadfokban az 1876. XIV. t. c. 4 és 5 §§-aihoz képest a belügyminiszter bíraskodik.

10. §. Jelen szabályrendelet hozatala után már meglevő minden cselédház 10 év folyamán az ezen szabályrendeletben tartalmazott határozatokhoz képest alakítandó át.

Ezen időközben pedig minden előforduló esetben az 1876. XIV. t. c. 11 §-ának utolsó előtti és utolsó pontjának határozmányai foglalkoznak irányadóul tekintetni és alkalmaztatni.

TÁVIRATOK.

— **A király Magyarországon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák, hogy a király e hó 12-én Budapestre érkezik s október végén Bécsbe utazik, de udvartartása itt marad,

mert a király ismét visszatér Budapestre, hol mintegy öt hétig marad.

— **A 48-as honvédek gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az 1848-49-es honvédegyletek ma délelőtt tartották országos nagygyűlésüket Podmanicky Frigyes elnöklésével. A honvédegyletek az ország minden részéről képviselve voltak. Ülés után közös ebéd volt a sas-körben.

— **József főherceg meggyógyult.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) József főherceg lábáról ma levették a gipszkötést. A láb teljesen meggyógyult. A főherceg ma délelőtt botra támaszkodva sétált az alicsuthi parkban.

— **Az idill vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsi távirat szerint *Mattasich-Keglevich* volt főhadnagy a rabkórházban fekszik tüdőbajban.

— **Transzvál még nincs pacifikálva.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A boerok tegnap Dejagersdrifttől keletre hat mértföldnyire elfogtak egy podgyászmenetet, melyet natali önkéntesek vezettek. Egy tiszt és négy katona megsebesült, többen fogságba estek.

— **Egy szerkesztő halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Wilomitzer* a prágai „Bohemia“ főszerkesztője ma Prágában meghalt.

— **Építési katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Poltavában egy háromemeletes ház építésénél az egyik fal bedőlt és tizennégy munkást agyonzuzott.

— **A khinai bonyodalom.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy Német-, Orosz-, Olaszország, Japán és Ausztria-Magyarország már hozzájárultak Delcassénak a francia kormány nevében tett ama javaslatához, hogy a khinai gyilkolások bünszerzőinek megbüntetését szorgoló követeléssel egyidejűleg béketárgyalások is megindíttassanak. Anglia hozzájárulása is valószínű.

Tiensinből jelentik, hogy a közvélemény határozottan pártolja Németország magatartását a khinai idegenellenes mozgalom szerzőinek megbüntetésében.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy szoba és kon hából
álló lakás kiadó
Percel-utca 35. számú házban.

Dobrowolszky Ferenc
szoba-és díszfestő, mázoló. Pécs, Anna-utca 41.
Ajánlja üzletét mindennemű, a modern kornak megfelelő munkák elkészítésére egy helyben, mint a vidéken. Pontos és szolid munka. Jutányos árak.

Egy jó családból való fiu

könyvkötő-tanoncnak

felvétetik. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Bayer és Endresz

úri divat szabók,

Pécs, Kossuth Lajos-utca 24. sz.

Megérkeztek

a legújabb divatu francia és angol posztókalmék. Kérünk számos rendelést és törekedni fogunk minden igényeknek megfelelni. Pontos szállítás, olcsó árak. Levélbeli megrendelések elfogadtnak.

Egy vendéglő,

jó forgalmu, régóta fönnálló, más vállalat miatt

kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó és nyerges-üzlete

Pécs, irgalmasok bazárjában.

Raktáron tartok legkitünőbb szinből készült

gép- és hajtószijakat

különbféle nagyságban és szélességben, valamint kötő- és varroszijakat; továbbá különféle

boröndöket

legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig. Lószerszámokat, nyergeket, nyergeszerszámokat, izzasztókat, ló-takarókat, lópokrócokat,

legnagyobb választékban.

Schlauch-féle villatelepen

egészséges, száraz lakások bérbeadó

s az egyes villák el is adók.

Bővebbet Indóház-utca 17. sz. alatti építési irodában.